

ชี้ขาดความเห็นแย้งที่ ขย. ๘๔๙/๒๕๖๓

คดีนี้ ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ผู้เสียหายทั้งสองได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ในความผิดฐาน “ร่วมกันบุกรุกและร่วมกันทำให้เสียทรัพย์” โดยมีมูลเหตุมาจากการที่กลุ่มของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกได้ร่วมกันใช้รถแทรกเตอร์เข้าปรับแต่งเส้นทางในที่ดินของผู้เสียหายทั้งสอง เพื่อให้รถเกี่ยวข้าวสามารถผ่านเข้าไปเกี่ยวข้าวในที่ดินของตนได้ ทั้งนี้โดยผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกได้กระทำการดังกล่าวโดยอาศัยคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวของศาลจังหวัดสิดัว ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๑/๒๕๕๙ ซึ่งการกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกดังกล่าว นอกจากผู้เสียหายทั้งสองจะได้ร้องทุกข์ไว้กับพนักงานสอบสวนในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ แล้ว ข้อเท็จจริงยังปรากฏอีกว่าในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้เสียหายที่ ๑ ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้ กับพวกรวม ๗ คน เป็นจำเลย ในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาของศาลจังหวัดสิดัว ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ อีกด้วย โดยในคดีดังกล่าวก็มีมูลเหตุในการฟ้องคดีเป็นเรื่องเดียวกับมูลเหตุที่ได้ร้องทุกข์ไว้กับพนักงานสอบสวนในคดีนี้ โดยในคดีของศาลจังหวัดสิดัวดังกล่าว ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ศาลจังหวัดสิดัวได้พิพากษายกฟ้อง โดยเห็นว่าคดีไม่มีมูล ผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้ ได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสิดัว แต่ก็ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้วหรือไม่ เพราะแม้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๐ ประกอบมาตรา ๒๒๐ จะบัญญัติห้ามมิให้คู่ความฎีกาในคดีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์ไว้แล้วก็ตาม แต่คู่ความก็ยังสามารถฎีกาได้หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๒๑ อีกทั้งหากรับฟังได้ว่าคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้ว ก็อาจรับฟังได้ว่าคดีนี้ได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว รวมทั้งในประเด็นอื่น ๆ พนักงานสอบสวนก็ยังมิได้สอบสวนให้ครบถ้วน แต่อย่างใด ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่กระจ่างชัด อัยการสูงสุดจึงมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ให้ตรวจสอบผลคดีของศาลจังหวัดสิดัว คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาข้อหาร่วมกันบุกรุก, ทำให้เสียทรัพย์ คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ คดีระหว่างนางสม โจทก์ นางคำ จำเลยที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน ว่าคดีดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนใด คู่ความได้มีการยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓ หรือไม่ หากมีการยื่นฎีกาคัดค้าน ให้พนักงานสอบสวนคัดถ่ายคำฟ้องฎีกาเข้ามาประกอบสำนวน หากไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกาคัดค้าน ให้พนักงานสอบสวนขอคัดหนังสือรับรองคดีถึงที่สุดเข้ามาประกอบสำนวน

๒. ให้ตรวจสอบผลคดีของศาลจังหวัดสิดัว คดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๑/๒๕๕๙ ระหว่างนางคำ ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน โจทก์ นางอจ ที่ ๑ กับพวกรวม ๒ คน

จำเลย ว่าคดีดังกล่าวอยู่ในชั้นตอนใด และให้พนักงานสอบสวนส่งสำเนาคำฟ้องและสำเนาคำร้องขอไต่สวน
ฉุกเฉินเข้ามาประกอบสำนวนด้วย และหากคดีดังกล่าวศาลได้มีคำพิพากษาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนคัด
ถ่ายสำเนาคำพิพากษาของศาลเข้ามาประกอบสำนวนด้วย

๓. ให้ตรวจสอบว่าหมายห้ามชั่วคราวของศาลจังหวัดสิดัว ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่
พ.๘๓๑/๒๕๕๙ ที่ส่งถึงจำเลยทั้งสอง (ตามเอกสารหมายเลข ๑๒๒, ๑๒๓) นั้น จำเลยทั้งสอง
(คือผู้เสียหายทั้งสองในคดีนี้) ได้รับหมายดังกล่าวเมื่อใด และหากมีเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้พนักงาน
สอบสวนส่งเข้ามาประกอบสำนวนด้วย

ผลการสอบสวนเพิ่มเติมได้ความดังนี้

๑. คดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาของศาลจังหวัดสิดัว (ที่ผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้
เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก เป็นจำเลย) ตามคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีอาญา
หมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง ศาลจังหวัดสิดัวเห็นว่าคดีไม่มีมูล
จึงพิพากษายกฟ้อง ผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้ได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษา
ยืนตามคำพิพากษาศาลจังหวัดสิดัว โจทก์ยื่นขออนุญาตฎีกา ผู้พิพากษาที่พิจารณาและลงชื่อใน
คำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ไม่อนุญาตให้ฎีกา คดีจึงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ปัจจุบัน
คดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้ว

๒. คดีแพ่งของศาลจังหวัดสิดัว (ที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้กับพวกเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้เสียหาย
ที่ ๑ กับพวก เป็นจำเลย) ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๘๓๑/๒๕๕๙ ซึ่งศาลจังหวัดสิดัวพิพากษายกฟ้อง
โจทก์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน โจทก์ทั้งสามยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ศาลมี
คำสั่งให้รวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งศาลฎีกาเพื่อพิจารณา ปัจจุบันคดีดังกล่าว อยู่ระหว่างการพิจารณาของ
ศาลฎีกา

๓. พนักงานสอบสวนมิได้ตรวจสอบว่าผู้เสียหายทั้งสองในคดีนี้ ได้รับหมายห้ามชั่วคราว
ของศาลจังหวัดสิดัว เมื่อใด (ตามคำสั่งของอัยการสูงสุด ข้อ ๓) แต่เห็นว่าข้อเท็จจริงในคดีมีเพียงพอที่จะ
พิจารณาชี้ขาดได้แล้ว เห็นควรดำเนินการพิจารณาชี้ขาดต่อไป

พิจารณาแล้ว คดีมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่าข้อเท็จจริงในคดีนี้เคยมี “คำพิพากษา
เสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้อง” แล้วหรือไม่ ซึ่งการที่จะพิจารณาว่าคดีใดได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาด
ไปแล้วหรือไม่ นั้น มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

๑. ต้องเป็นคู่ความรายเดียวกัน

ได้ความว่าโจทก์ในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาของศาลจังหวัดสิดัว คดีหมายเลขดำที่
๒๙๑๐/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ คือนางสม ซึ่งเป็นผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้

แม้ผู้เสียหายที่ ๒ จะไม่ได้เป็นโจทก์ในคดีดังกล่าวด้วยก็ตามแต่การที่ผู้เสียหายที่ ๒ มีชื่อร่วมกับผู้เสียหายที่ ๑ ในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) แปลงเดียวกันและที่ดินดังกล่าวก็ยังมิได้มีการแบ่งแยกให้เป็นสัดส่วนแต่อย่างใด การที่ผู้เสียหายที่ ๑ ได้เป็นโจทก์ในคดีดังกล่าวจึงเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของที่ดินทั้งแปลง ซึ่งรวมทั้งที่ดินในส่วนของผู้เสียหายที่ ๒ ด้วย ดังนั้น การเป็นโจทก์ฟ้องคดีของผู้เสียหายที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำในนามของผู้เสียหายที่ ๒ ด้วย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าโจทก์ในคดีของศาลจังหวัดสิดิ้ว ดังกล่าว เป็นคู่ความรายเดียวกับผู้เสียหายทั้งสองในคดีนี้ด้วย

๒. มูลคดีที่ถูกละเลาะหาต้องเป็นเรื่องเดียวกัน

ได้ความว่ามูลเหตุที่ผู้เสียหายทั้งสองได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ในคดีนี้ มีมูลเหตุมาจากการที่ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ได้ร่วมกันนำรถแทรกเตอร์เข้าไปรับที่ดินของผู้เสียหายทั้งสองเพื่อทำทาง แล้วนำรถเกี่ยวข้าวผ่านเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ทำให้ที่ดินและต้นข้าวของผู้เสียหายทั้งสองได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นมูลเหตุเดียวกับที่ผู้เสียหายที่ ๑ ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้กับพวกเป็นจำเลย ในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาของศาลจังหวัดสิดิ้ว คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ (ตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสิดิ้ว เอกสารมาตรา ๕๙) ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่ามูลเหตุที่กล่าวหาในคดีนี้ เป็นเรื่องเดียวกันกับมูลเหตุที่ฟ้องร้องกันในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับอาญา ตามคดีของศาลจังหวัดสิดิ้วคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐

๓. คดีได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว

ได้ความว่าคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ของศาลจังหวัดสิดิ้ว คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ ระหว่าง นางสม (คือผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้) โจทก์ นางคำ ที่ ๑ นายเคน ที่ ๒ (คือผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้) กับพวกรวม ๓ คน จำเลย ศาลจังหวัดสิดิ้วพิพากษายกฟ้องโจทก์ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษายืน โจทก์ยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกา ผู้พิพากษาที่พิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ไม่อนุญาตให้ฎีกา คดีจึงต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง คดีจึงถึงที่สุดแล้ว

ข้อเท็จจริงดังกล่าว รับฟังได้ว่า มูลเหตุในคดีนี้ได้เคยมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว จึงมีผลทำให้สิทธิการนำคดีอาญาในคดีนี้มาฟ้อง ย่อมเป็นอันระงับไปด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔)

.....

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้เสียหายที่ ๑ กับพี่สาวของผู้เสียหายที่ ๑ (ถึงแก่ความตายไปก่อนเกิดเหตุแล้ว) โดยบุตรชายของพี่สาวเป็นผู้เสียหายที่ ๒ มีชื่อเป็นผู้มีสิทธิครอบครองร่วมกันในที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) เลขที่ ๑๖๓ ตำบลเสมา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา จำนวนเนื้อที่ ๑๐ ไร่เศษ รายละเอียดปรากฏตามเอกสาร น.ส.๓ โดยผู้เสียหายทั้งสองได้มอบที่ดินดังกล่าวให้นายสว่าง และนางธน ซึ่งเป็นญาติของผู้เสียหายทั้งสอง เป็นผู้ดูแลและทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว ซึ่งที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินที่ผู้เสียหายทั้งสองได้รับมรดกมาจากบิดามารดา และได้ครอบครองต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓๙ ปีแล้ว ผู้ต้องหาที่ ๑ และนาง ค. เป็นผู้ที่มีสิทธิครอบครองที่ดิน น.ส.๓ แปลงถัดไป ซึ่งอยู่ด้านหลังและติดกับที่ดินแปลงของผู้เสียหายทั้งสองดังกล่าว

ในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ผู้เสียหายทั้งสองได้รับแจ้งจากผู้ดูแลที่ดินแปลงดังกล่าวว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ได้ร่วมกันบุกรุกที่ดินของผู้เสียหายทั้งสอง โดยผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ได้ร่วมกันนำรถแทรกเตอร์เข้าไปปรับที่ดินของผู้เสียหายทั้งสองเพื่อทำเป็นช่องทางให้รถเกี่ยวข้าวสามารถเข้าไปเกี่ยวข้าวของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกได้ ทำให้ที่ดินของผู้เสียหายทั้งสองได้รับความเสียหายเป็นที่ดินหน้ากว้างประมาณ ๔ เมตร ยาวประมาณ ๓๐ เมตร และต้นข้าวที่ปลูกไว้ในเส้นทางดังกล่าวได้รับความเสียหาย รวมจำนวน ความเสียหายทั้งสิ้นประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ บาท หลังเกิดเหตุในวันเดียวกัน ผู้เสียหายทั้งสองได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ พร้อมพวกรวม ๕ คน และบุคคลอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ตามข้อกล่าวหา รายละเอียดปรากฏตามหนังสือแจ้งความร้องทุกข์ของผู้เสียหายที่ ๑ ซึ่งผู้เสียหายทั้งสองให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของคำให้การในชั้นสอบสวนด้วย

ก่อนเกิดเหตุ ๑ วัน (วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙) ผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้ กับพวกรวม ๓ คน ได้ร่วมกันเป็นโจทก์ฟ้องผู้เสียหายที่ ๑, ๒ เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสิดิ้ว ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ.๔๓๑/๒๕๕๙ และโจทก์ได้ขอได้สวนฉุกเฉินเพื่อขอให้ผู้เสียหายทั้งสองเปิดทางชั่วคราวให้จำเลยที่ ๑ กับพวก ผ่านเข้าไปยังที่ดินของตนเพื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ ศาลจังหวัดสิดิ้ว พิจารณาคำร้องขอได้สวนฉุกเฉินแล้ว มีคำสั่งว่า “ทางได้สวนปรากฏว่าคำขอของโจทก์มีเหตุสมควร และชาวบ้านอื่นไม่มีทางออกสู่สาธารณะได้ จึงมีคำสั่งให้จำเลยทั้งสองรื้อรั้วลวดหนามที่กั้นออกชั่วคราวนับแต่วันทราบคำสั่งจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ให้โจทก์วางเงินประกันค่าเสียหาย ๓,๐๐๐ บาท ก่อนออกหมาย” รายละเอียดปรากฏตามรายงานกระบวนการพิจารณาของศาลจังหวัดสิดิ้ว และหมายห้ามชั่วคราวของศาลจังหวัดสิดิ้วที่มีถึงผู้เสียหายทั้งสอง (เอกสารหมายเลข ๑๒๒, ๑๒๓, ๑๒๕) ซึ่งคำสั่งของศาลดังกล่าวผู้เสียหายทั้งสองอ้างว่าตนเองยังมิได้รับทราบแต่อย่างใด ต่อมาในวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ หลังเกิดเหตุ ผู้เสียหายทั้งสองจึงได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก เป็นคดีนี้

ต่อมาวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ ผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้ ได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้ กับพวกรวม ๗ คน เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสิดิว เป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา โดยขอให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้ กับพวกรวม ๗ คน ฐานร่วมกันบุกรุก, ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๖๒, ๓๖๕ (๒)(๓) (แต่มีได้ระบุมตรา ๓๕๘ แต่อย่างใด) และขอให้ศาลริบถอนตัวบรรทุก รถเกี่ยวข้าว รถแทรกเตอร์ที่ใช้ในการกระทำผิดด้วย พร้อมทั้งให้ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกรวม ๗ คน ชดใช้ค่าเสียหายในทางแพ่งอีกเป็นจำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ตามคดีของศาลจังหวัดสิดิว คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำฟ้อง

ต่อมาวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ศาลจังหวัดสิดิว พิจารณาฟ้องโจทก์ในชั้นไต่สวนมูลฟ้อง โดยเห็นว่าคดีไม่มีมูล โดยศาลเห็นในทำนองว่า คดีเป็นเรื่องพิพาทกันในเรื่องกรรมสิทธิ์และทางภาระจำยอมในคดีแพ่ง คดียังมีพยานหลักฐานไม่พอพียงได้ว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้ กับพวกรวม ๗ คน มีเจตนาบุกรุกเข้าไปยังที่ดินของโจทก์ ส่วนความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องว่าผู้ต้องหาที่ ๑ ในคดีนี้ กับพวกรวม ๗ คน ได้ร่วมกันทำลายต้นข้าวของโจทก์ แต่คำขอท้ายฟ้องของโจทก์ก็ไม่ได้อ้างประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ ซึ่งบัญญัติว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิดไว้แต่อย่างใด คำฟ้องดังกล่าวจึงเป็นฟ้องที่ไม่สมบูรณ์ คดีของโจทก์จึงไม่มีมูล ดังนั้นคำขอเรียกค่าเสียหายในส่วนแพ่งจึงตกไปด้วย รายละเอียดปรากฏตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสิดิว คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐

โจทก์ (หมายถึงผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้) อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว

ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิจารณายืนตามคำพิพากษาของศาลจังหวัดสิดิว (ยกฟ้องโจทก์) รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค ๓

คดีนี้พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาฐาน “ร่วมกันบุกรุก, ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเป็นพืชผลของกสิกร” ให้แก่ผู้ต้องหาที่ ๑ ทราบ รายละเอียดปรากฏตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา

ชั้นสอบสวน ผู้ต้องหาที่ ๑ ให้การปฏิเสธ

อนึ่ง พนักงานสอบสวนยังมิได้แจ้งข้อกล่าวหาให้กับผู้ต้องหาอื่น ๆ ที่ผู้เสียหายทั้งสองประสงค์จะให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดี แต่อย่างใด

พนักงานสอบสวน เห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ตามข้อกล่าวหาฐานความผิด โดยเห็นว่าการกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ขาดเจตนาในการกระทำผิด

พนักงานอัยการผู้ตรวจสำนวน ซึ่งเป็นพนักงานอัยการชั้น ๔ สั่งไม่ฟ้องนายเด่น ผู้ต้องหา ฐานร่วมกันบุกรุก, ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเป็นพืชผลของกสิกร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๕๘, ๓๕๙, ๓๖๒, ๓๖๕ โดยเห็นว่าการที่ผู้ต้องหากับพวกร่วมกันนำ

รถไถและรถเกี่ยวข้าวเข้าไปในที่ดินของผู้เสียหายทั้งสอง เป็นการกระทำตามหมายห้ามชั่วคราวของศาล เพื่อเข้าไปเกี่ยวข้าวในที่ดินของผู้ต้องหาทั้งหก การกระทำของผู้ต้องหาทั้งหก จึงฟังไม่ได้ว่ามีเจตนาบุกรุก และการที่ผู้ต้องหาทั้งหกได้ร่วมกันนำรถไถและรถเกี่ยวข้าวเข้าไปในนาของผู้เสียหายทั้งสอง ก็เพื่อทำเป็นทางเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตในนาของตนเองกับพวกตามคำสั่งศาล โดยก่อนที่จะให้รถขับผ่านที่ดินของผู้เสียหายทั้งสอง ผู้ต้องหาทั้งหกได้ช่วยกันเกี่ยวข้าวที่อยู่ในช่องทางเดินรถแล้วกองไว้บนคันนา เพื่อไม่ให้ข้าวได้รับความเสียหายแล้ว แม้การขับรถผ่านที่ดินของผู้เสียหายทั้งสองจะทำให้พื้นที่นาและต้นข้าวของผู้เสียหายทั้งสองได้รับความเสียหายอยู่บ้าง ก็เป็นผลธรรมดาของการขับรถผ่านเข้าไปยังที่ดินของผู้ต้องหาทั้งหกเพื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตของตน ตามหมายห้ามชั่วคราวของศาลจังหวัดสกลนคร คดีจึงรับฟังได้ว่าผู้ต้องหาทั้งหกได้ใช้ความระมัดระวังเพื่อไม่ให้พื้นที่นาและต้นข้าวของผู้เสียหายทั้งสองได้รับความเสียหายแล้ว การกระทำของผู้ต้องหาทั้งหก จึงขาดเจตนาที่จะทำให้เสียหายตามข้อกล่าวหา

อัยการจังหวัดสกลนคร ออกคำสั่ง “ทราบ” (กรณีพนักงานอัยการชั้น ๔ สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕๒)

รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๓ แยกคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการโดยมีเหตุผลดังนี้

๑. ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก ไม่ได้แจ้งคำสั่งของศาลจังหวัดสกลนคร ที่คุ้มครองชั่วคราวให้ผู้เสียหายทั้งสองและผู้ดูแลที่ดินทราบก่อน ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งศาลแต่อย่างใด

๒. ผู้เสียหายทั้งสองและผู้ดูแลที่ดินมิได้อนุญาตให้ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกเข้าไปในที่ดินเกิดเหตุแต่อย่างใด

๓. เจ้าพนักงานของศาลหรือเจ้าพนักงานบังคับคดียังมิได้แจ้งหมายคุ้มครองชั่วคราวให้ผู้เสียหายทั้งสองทราบก่อนแต่อย่างใด

๔. คดียังไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน ที่ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกจะต้องรีบเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตควรรอให้ผู้เสียหายทั้งสองเก็บเกี่ยวผลผลิตเสียก่อน

๕. ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก สามารถใช้แรงงานคนเข้าไปเกี่ยวข้าวได้ โดยไม่ต้องใช้รถเกี่ยวข้าว

๖. การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกเป็นการรบกวนสิทธิการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุขแล้ว

และเห็นควรให้สอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นอื่น ๆ อีก รวม ๔ ประเด็น

อัยการสูงสุดสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ได้รับผลการสอบสวนเพิ่มเติมแล้ว

สำนักงานชี้ขาดคดีอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว คดีมีประเด็นวินิจฉัยเพียงว่ามีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดซึ่งได้ฟ้องแล้วหรือไม่ เห็นว่า ผู้เสียหายที่ ๑ ในคดีนี้ได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ต้องหาในคดีนี้กับพวกรวม ๓ คน เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสืคิ้ว ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ โดยเป็นคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาแม้ผู้เสียหายที่ ๒ จะไม่ได้เป็นโจทก์ในคดีดังกล่าวด้วยก็ตาม แต่การที่ผู้เสียหายที่ ๒ มีชื่อรวมกับผู้เสียหายที่ ๑ ในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓) แปลงเดียวกันและที่ดินดังกล่าวก็ยังมิได้มีการแบ่งแยกให้เป็นสัดส่วนแต่อย่างใด การที่ผู้เสียหายที่ ๑ ได้เป็นโจทก์ ในคดีดังกล่าวจึงเป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ของที่ดินทั้งแปลงซึ่งรวมทั้งที่ดินในส่วนของผู้เสียหายที่ ๒ ด้วย การเป็นโจทก์ฟ้องคดีของผู้เสียหายที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำในนามของผู้เสียหายที่ ๒ ด้วย ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่าโจทก์ในคดีของศาลจังหวัดสืคิ้วดังกล่าวเป็นคู่ความรายเดียวกับผู้เสียหายทั้งสองในคดีนี้ ส่วนมูลเหตุที่ผู้เสียหายทั้งสองได้ร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาทั้งปวง ในคดีนี้ มีมูลเหตุมาจากการที่ผู้ต้องหา กับพวกร่วมกันนำรถแทรกเตอร์เข้าไปปรับที่ดินของผู้เสียหายทั้งสองเพื่อทำทาง แล้วนำรถเกี่ยวข้าวผ่านเข้าไปเก็บเกี่ยวผลผลิตของผู้ต้องหากับพวกร ทำให้ที่ดินและต้นข้าวของผู้เสียหาย ทั้งสองได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นมูลเหตุเดียวกับที่ผู้เสียหาย ได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ต้องหาในคดีนี้กับพวกร่วมกันเป็นจำเลยในคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาของศาลจังหวัดสืคิ้วคดีหมายเลขดำที่ ๒๙๑๐/๒๕๕๙ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๙๖/๒๕๖๐ และคดีดังกล่าวได้เคยมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดไปแล้ว จึงมีผลทำให้สิทธิ การนำคดีอาญาในคดีนี้มาฟ้องเป็นอันระงับไปด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๔)

อธิบดี สำนักงานชี้ขาดคดีอัยการสูงสุดสั่งยุติการดำเนินคดีกับ ผู้ต้องหาที่ ๑ ร่วมกันบุกรุก, ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ซึ่งพืชผลของกสิกร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๓๕๔, ๓๕๙, ๓๖๒, ๓๖๕ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๔ เพราะมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดในความผิดดังกล่าวแล้ว ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๖๓ ข้อ ๔๘ (๕) และคำสั่งอัยการสูงสุดที่ ๑๙๓/๒/๒๕๖๒ เรื่องการมอบหมายและมอบอำนาจให้อธิบดีอัยการ สำนักงานชี้ขาดคดีอัยการสูงสุดปฏิบัติราชการแทนอัยการสูงสุด และได้เสนออัยการสูงสุดเพื่อทราบคำสั่ง

อัยการสูงสุดได้มอบหมายและมอบให้รองอัยการสูงสุดปฏิบัติราชการแทนอัยการสูงสุดตามคำสั่งสำนักงานอัยการสูงสุดที่ ๑๘๕๔/๒๕๖๓ เรื่อง การมอบหมายและมอบอำนาจให้รองอัยการสูงสุดปฏิบัติราชการแทนอัยการสูงสุด ข้อ ๔.๑

รองอัยการสูงสุด ทราบคำสั่งยุติการดำเนินคดี